

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 27

**Presidència
de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet.**

Sessió celebrada dia 13 de novembre del 1996, a les 10 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) *De l'Hble. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda en relació al Projecte de llei de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1997 (RGE núm. 5448/96).*

558

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda en relació al Projecte de llei de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1997 (RGE núm. 5448/96).

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bon dia. Començarem la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts i, en primer lloc, demanaria si hi ha substitucions.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Josep Portella substitueix Eberhard Grosske.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passarem, idò, a tractar l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença sol·licitada pel Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Antoni Rami i Alós, sobre tramitació dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1997.

L'Hble. Sr. Conseller ve acompanyat del secretari general tècnic, Sr. Manuel Ferrer Massanet, i el director general de pressuposts i planificació, Antonio Fernando Valdivieso.

Per informar sobre el tema, té la paraula l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Bé, avui comença una dura jornada per a tots vostès, i ho sé perquè a la nostra conselleria les hem passades, també, abans, en el procés d'elaboració de l'avantprojecte de pressuposts. Així, doncs, intentaré ser el més breu possible, o el menys pesat possible, destacant, en l'exposició, els aspectes principals per, si pertoca, estendre'm en les qüestions que em vulguin demanar i en tota aquella informació el detall de la qual els interessi especialment.

Vull destacar, dels pressuposts que avui es presenten aquí, amb l'equip de la conselleria, més que el que són les dades concretes que, sense cap dubte, vostès saben analitzar perfectament, els grans trets del que és la nostra activitat, que es finançarà tant amb els pressuposts de la secció 14, o la secció de la conselleria específica d'Economia i Hisenda, com els pressuposts que hi ha a la secció 31, de despeses de diverses conselleries, de serveis comuns; així mateix responem dels crèdits de la secció 32, els fons destinats a les entitats territorials de les illes, i els fons que estan documentats a la secció 34 del pressupost, del servei del deute.

Abans de tot vull remarcar que la Conselleria d'Economia i Hisenda, juntament amb la de Funció Pública i, en part també, la Conselleria de la Presidència, tenim un caràcter bàsic de departaments de serveis interiors de la mateixa administració autonòmica; podríem dir un caràcter de servei horitzontal, en contraposició d'aquells que diríem departaments verticals, que serien aquells que tenen una actuació directa en la millora de la nostra qualitat de vida social i que, per tant, són aquells que contenen la major part dels objectius del Govern que, a la vegada, són l'autèntic nucli de la raó de ser de la nostra activitat com a institucions autonòmiques; això és, retornar als nostres conciutadans, en forma de prestació de serveis o de producció de béns públics, un valor d'ús d'aquests béns o serveis que apreïm com a superior o, com a mínim, igual, que aquell valor que els hem detret prèviament mitjançant els impostos o les taxes corresponents que, veritablement, són les úniques vies de finançació de què disposam, maldament prenguin forma de subvencions, endeutament o d'ingressos patrimonials, però que, en definitiva, d'una forma directa o indirecta, surten totes de la butxaca dels nostre contribuents.

Així doncs, i en aquest sentit, tenim com a departament horitzontal l'objectiu fonamental de millorar la capacitat dels departaments verticals per produir aquests béns o aquests serveis públics que són els que reclamen els nostres conciutadans.

Així doncs, situat el caràcter subsidiari de la nostra activitat, podem passar a explicar com intentam desenvolupar-la.

Primer de tot, hem de dir que la nostra feina és aconseguir recaptar els recursos econòmics o financers suficients perquè l'activitat de totes les institucions de la nostra comunitat autònoma es pugui desenvolupar cap a la prestació dels serveis públics que esperen els ciutadans d'aquestes illes. Per tant, el nostre primer objectiu per al 1997 és el d'ingressar a les arques autonòmiques aquests 73.000 milions de pessetes a què puja la xifra de pressupost per a l'exercici vinent. Aquesta no és una tasca fàcil i ens durà una certa diversitat d'actuacions que van des de l'activitat de gestió tributària pura, de les nostres figures pròpies o cedides, així com la gestió corresponsable, a partir dels nous procediments que es posen en marxa amb el nou sistema de finançació autonòmica, de la coparticipació en la gestió de l'Agència Tributària en relació al 30% de l'IRPF que tendrem atribuït, previsiblement, a partir de l'1 de gener de l'any 97.

Per altra banda, s'han de tenir en compte, aquí, les activitats de control de la recaptació de fons europeus o estatals meritats amb la nostra activitat autonòmica, o amb la materialització de les operacions financeres pertinents.

En un segon lloc, i amb la cooperació dels òrgans gestors de cada conselleria, feim un treball d'allò que en una empresa privada seria el departament d'administració i finances; això comprèn els treballs de planificació i programació pressupostària, que tenen una especial transcendència en el marc d'un govern autonòmic, allà on l'assignació de recursos respon a prioritats determinades políticament i amb recursos limitats, i no, com succeeix a les empreses privades, amb una actuació de resposta a demandes de mercat que permeten analitzar si les decisions són correctes o no mitjançant l'evolució de les vendes i, a més, aquesta evolució de les vendes permet que els recursos no siguin il·limitats, sinó que si les idees són encertades van incrementant els recursos i si les idees no són correctes doncs els recursos s'acaben. En el nostre cas, tant si les idees són correctes com no, els recursos se'ns acaben.

Per altra banda, aquesta activitat comprèn les activitats, també, ordinàries de gestió de la comptabilitat, les (...) d'intervenció prèvia d'expedients i de pagaments, així com les de gestió de la tresoreria de la Comunitat Autònoma.

Per una altra banda, també desenvolupam allò que en l'àmbit privat, especialment les entitats financeres, que també la nostra és una entitat financera, es desenvolupa allò que hom diu els departaments d'estudis econòmics que, com dic, són habituals als bancs. Així volem donar suport a l'estratègia de competitivitat del Govern balear i col·locar la nostra administració autonòmica en un lloc preponderant entre les regions europees. Amb aquest objectiu hem organitzat el nostre pressupost al voltant de projectes dissenyats per donar suport econòmic i financer a la resta d'actuacions previstes pel Govern. A més d'aquest suport, s'incideix un any més a les iniciatives destinades a millorar la infraestructura administrativa, objectiu en el qual s'emmarquen les inversions en informàtica corporativa i que afecten totes les conselleries.

D'altra banda, es pretén potenciar el disseny de polítiques econòmiques i fiscals que volen aconseguir una administració pública moderna, eficient i eficaç, incidint en la contenció de la despesa i la restricció del dèficit, tot això adreçat a assolir els escenaris de convergència pactats pels estats europeus i a impulsar el desenvolupament econòmic de la nostra societat.

Així, des de la Direcció General d'Economia, des d'aquest centre d'estudis que deim, ens plantejam, de cara a l'any 97, fer una important inversió en tres àmbits: el relacionat amb l'anàlisi econòmica, la millora del finançament dels fons estructurals de la Unió Europea i la coordinació de les transferències de competències.

Adscrits al primer aspecte, continuarem desenvolupant el model d'adaptació econòmic Arima, col·laborarem un any més amb el projecte Dispalinc, d'anàlisi de la conjuntura econòmica de totes les comunitats autònomes, continuarem fent les anàlisis de conjuntura laboral, les enquestes de despesa turística i índex de preus turístics, a més d'oferir els resultats de tots aquests estudis en forma de publicacions a la nostra societat.

Per primera vegada i com a novetat hem destinat una partida econòmica a fer front a una de les nostres assignatures pendents, l'elaboració d'un índex de producció industrial, i també per primera vegada, desenvoluparà l'estudi de valor afegit brut. Igualment hem de dir que estam analitzant la possibilitat de fer un gran estudi sobre l'avaluació de les taules *imput-output* per a les Illes Balears en col·laboració amb alguna entitat financera.

En relació al segon punt, i malgrat que la gestió dels fons europeus hagi passat, enguany, a la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, des de la Conselleria d'Economia es fomentarà la coordinació econòmica i financera de l'execució dels programes comunitaris i es continuarà fent el seguiment tècnic general i les labors de coordinació amb les autoritats centrals de l'Estat espanyol.

D'altra banda, el pressupost de l'any pròxim reflecteix l'augment de la dotació del consorci Centre Balears-Europa, que es deu a la posada en marxa de l'oficina de Brussel·les, amb l'objectiu que totes les entitats que formen aquest consorci-consells insulars, cambres de comerç, ajuntaments i, fins i tot, entitats privades- i tots els ciutadans de les illes puguin tenir una veu conjunta a Europa, un instrument a través del qual poder aconseguir, d'una forma consensuada i unificada, el màxim rendiment possible de la participació en la Unió Europea. Així mateix aquesta oficina ha de servir per aportar una base logística per a qualsevol ciutadà, empresa, institució de les Illes Balears que hagin de fer gestions amb la Comunitat Europea, a Brussel·les, i no només una base logística, sinó la possibilitat de tenir a l'abast unes persones que estan avesades a moure's pels passadissos de la Comunitat Europea i que els poden facilitar tota la informació crítica o adient que sigui necessària o fer petites gestions de cara a aquests empresaris, persones, entitats o el que sigui de les Illes Balears.

En aquest sentit continuarem col·laborant amb altres oficines d'altres regions europees com són els casos de la resta d'oficines de les regions espanyoles així com les de les regions francesa i italiana inserides en l'associació Imedoc, Illes de la Mediterrània occidental.

Pel que fa a la coordinació del procés de traspàs de competències, afrontam un any clau per a la nostra autonomia en la negociació de la transferència de les responsabilitats en matèria d'educació no universitària. Aquest procés de negociació va començar, ja, la setmana passada, amb una reunió que vàrem tenir en el Ministeri d'Administracions Públiques, amb les autoritats del Ministeri d'Educació, d'Administracions Públiques i d'Hisenda, i el plantejament de l'administració central és que l'1 de gener del 98 aquestes competències arribin a totes les comunitats autònomes. Jo, particularment, consider que és un objectiu molt ambiciós i que, difícilment, podrem aconseguir-lo, però per descomptat, per la voluntat d'aquesta comunitat autònoma no estarà i esperam treballar de valent per aconseguir que aquestes competències, efectivament, siguin a la nostra comunitat l'1 de gener del 98, encara que no vull ocultar la dificultat, perquè és un procés molt important; parlam de molts de doblers per a la nostra comunitat, parlam de moltes persones que serien transferides a la nostra comunitat, parlam de 8.000 persones que treballen en l'àmbit del MEC, en números rodons, i que es traspassarien a la nostra comunitat i això suposarà un esforç de reorganització interna de la nostra administració molt important i, bé, ens haurem d'afferrar a aquesta feina i posar-la en marxa.

Jo crec que seran unes competències d'extraordinària importància per a tots els nostres ciutadans, poder tenir les decisions en matèria d'educació no universitària aquí, a prop, i poder-les qualificar d'una forma específica per a les nostres necessitats; en definitiva parlem de la formació dels nostres fills i parlem, per tant, de la societat que tendrem en aquestes illes dintre de 10 anys, 20 anys; per tant, entenc que a tots ens ha d'il·lusionar tenir aquestes competències i poder desenvolupar-les de la millor forma possible.

Així, doncs, com dèiem, amb aquestes transferències ens proposam aprofundir en els estudis que acompanyin aquest procés i amb l'esperit d'aconseguir el traspàs de les competències amb la dotació econòmica adient per gestionar-les, després, de forma adequada. S'ha de dir, en aquest sentit, que operarà amb molta importància una de les fites que varem aconseguir, que bé, que en el conjunt del que és la discussió vulgar del que ha estat el sistema de finançació autonòmica es considera un dels èxits del que es va anomenar l'arc mediterrani, que va ser la introducció del concepte de finançació per càpita amb un mínim. Hem de recordar, aquí, que en els darrers 13 anys el sistema de finançació autonòmica ens va deixar en un 75% de la finançació per càpita sobre la mitja estatal. A partir d'aquest nou sistema de finançació autonòmica s'assegura que quan rebem les competències en matèria d'educació saltarem del 75% de la finançació per càpita, com a mínim, al 90% de la finançació per càpita. Per tant, això ens permet pensar que aquest procés de negociació, com a mínim, ha de ser rendible per a la nostra comunitat en el sentit que pitjor segur que no podrem estar; com a mínim millorarem, doncs, 15 punts, del 75 al 90% i, per tant, ens interessa que aquesta competència la rebem com més aviat millor, i si això ens pot crear un alè financer sobre la situació que hem viscut en aquests darrers 13 anys, doncs benvinguda sigui, i això crec que hauria de ser una satisfacció per a tots, fins i tot pel Grup Socialista, que hauria de ser solidari amb l'actuació dels darreres 13 anys de l'administració central.

El pressupost de la Direcció General de Planificació i pressupost, que es manté, pràcticament, invariable, reflecteix la intenció d'efectuar un seguiment dels processos de canvi en els quals en trobam immersos, i d'aconseguir la millora de les inèrcies de les actuacions dels diversos ens de la CAIB.

A la Direcció General d'Hisenda i bàsicament en aquest context pressupostari, es pretén un esforç molt important cap a l'atenció al públic i cap a una gestió dels tributs encara millor que, unida a la previsible evolució econòmica positiva, ens farà augmentar el volum de la nostra recaptació. A més, l'any 97 es registrarà un augment de l'activitat tributària que prové del nou sistema de finançament autonòmic i que implica la cessió de la potestat normativa dels tributs cedits per transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i successions i donacions, a més de la cessió del 15% de l'IRPF pel que fa a la tarifa autonòmica, més el 5% del rendiment de la quota de participació en el segon 15%, amb l'esforç que s'ha de fer d'establir una coordinació amb la hisenda estatal.

En aquest sentit, jo crec que podem assegurar que l'exercici que la Comunitat Autònoma ha de fer d'aquestes noves competències normatives sobre tributs cedits i sobre el tram del 15% de l'IRPF, jo crec que podem assegurar que es farà un ús absolutament prudent i, per descomptat, dirigit al fet que no s'incrementi la pressió fiscal i, en cap cas, no s'ha d'incrementar la pressió fiscal, no tan sols en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, sinó tampoc en l'àmbit de la resta de tributs cedits per part de l'Estat, ni l'impost de transmissions, ni d'actes jurídics, ni de successions, ni de patrimoni. Per tant, jo crec que puc assegurar, aquí, que donada la salut financera que la nostra comunitat té de cara al futur, doncs jo crec que podem assegurar que no serà necessari incrementar la pressió fiscal, almenys en el temps que resulta raonable preveure d'aquí al futur, tret que passassin qüestions imprevisibles en aquest moment: catàstrofes o coses així.

Amb aquest increment de l'activitat tributària es fa patent la necessitat de dotar totes les àrees de la Direcció General d'una adequada infraestructura humana especialitzada en l'àmbit tributari, així com proveir-la de la infraestructura informàtica adient per poder complir les seves tasques al major nivell, la qual cosa suposarà, a la fi, un servei més eficaç i eficient davant el ciutadà.

Pel que fa a les taxes i altres quotes fixes dels tributs que gestionam, hem de dir que, com cada any, s'actualitzaran en els mateixos coeficients que s'han actualitzat en els anys anteriors en relació als pressuposts de l'Estat. D'altra banda m'agradaria dir que feim un especial esforç pressupostari i humà per millorar la gestió d'aquests tributs que estan en fase d'implantació i aproximar-nos, cada vegada més, a les recaptacions previstes.

També dins aquesta Direcció General d'han arbitrat partides econòmiques per finançar actuacions concretes, per introduir millores funcionals i operatives, donat l'increment d'activitats, tant a les àrees de gestió com a les d'inspecció, que es veuran incrementades pel fet del nou finançament autonòmic.

Pel que fa al deute públic, m'agradaria destacar l'esforç de gestió que fa l'equip de la conselleria fent un control i seguiment del mercat de diners per tal de reconvertir els processos d'endeutament, de forma que ens permeti estalviar molts de doblers a aquesta comunitat autònoma. Així, l'optimització de la gestió del nostre deute queda reflectida en les xifres; el Govern manté enguany, l'any 96, un deute viu d'uns 42.000 milions amb un cost de poc més de 4.600 milions, mentre que l'anterior deute superava els 42.500 milions de pessetes, i aquí potser m'agradaria fer honor a quin era el discurs que es feia l'any passat, quan vàrem presentar un pressupost de màxima restricció, amb un endeutament zero, l'any passat, i que, bé, des de molts d'àmbits, no només de l'oposició dins aquest parlament, sinó també de fora d'aquest parlament, es posava en dubte que es pogués complir aquest nivell d'endeutament zero de la nostra comunitat autònoma; es deia que estaven inflats els pressuposts d'ingressos, que enganyaven la cambra parlamentària presentant un pressupost que tenia deute ocult. Bé, doncs, jo crec que ara, en el mes de novembre de l'any 96, es pot veure que aquestes difamacions o aquests pronòstics calumniosos queden desmentits per la història. El deute zero del pressupost de l'any 96 continua essent zero, el 15 de novembre del 96, i jo crec que a 31 de desembre del 96 continuarà essent zero.

A més, es pot afegir, a aquesta consideració, l'anàlisi de la situació financera de la comunitat i que torna situar les Balears en una posició extraordinària i, a més d'aquesta qualificació diferencial que ens situa per damunt les altres autonomies, es podria afirmar que la gestió que feim del nostre endeutament ens permet assolir, l'any 97, uns costos financers que representen un 7% del total dels pressuposts, un 1,2% menys del que suposa la càrrega financera dels pressuposts del 96.

Hem de tenir en compte, a més, les opinions que ja no són nostres o que no són de l'àmbit polític, sinó que provenen de l'àmbit professional, rigorós, d'una de les dues empreses que, a nivell mundial, fan avaluacions del nivell de solvència d'entitats que acudeixen als mercats financers a demanar finançació; en aquest sentit, l'empresa Standard & (...), que juntament amb Moodis són les dues principals empreses que fan aquestes anàlisis de qualificació de solvència, doncs ens atorguen la més alta qualificació de les comunitats autònomes espanyoles, només per sota de la Comunitat Autònoma Basca i, bé, no cal dir quines són les condicions financeres de les quals gaudeix la Comunitat Autònoma Basca i quines són les que gaudim la resta de comunitats i, en particular, la nostra, que ha hagut de patir aquests 13 anys de govern socialista que ens ha deixat en una situació financera francament estreta. No obstant això, malgrat les estretores que hem hagut de sofrir aquests anys passats, aquesta empresa, que no crec que és en absolut digna de cap desconfiança, ens atorga la més alta qualificació quant a solvència financera enfront als mercats financers.

Respecte als programes d'aplicació de les accions pressupostàries de la conselleria, el capítol 1 registra una pujada, en part com a conseqüència de la creació d'aquestes noves places a què m'he referit en relació als inspectors de finances, dins l'objectiu de millorar cada vegada més aquest servei de cara a l'augment de la capacitat de gestió i assumptió de noves competències per part de la Direcció General de Tributs.

Al capítol 2 s'ha de destacar que, un any més, es fa un esforç de contenció de la despesa, i és per això que hem aconseguit que el seu volum es redueixi en un 5,7%, això jo crec que és molt d'alabar per part de la Secretaria General Tècnica de la conselleria, que, bé, ha aconseguit fer, o preveu fer, una reducció d'un 5,7%, donades una sèrie de mesures que s'han pres per reducció d'aquestes despeses.

Al capítol 4 es contempen, bàsicament, accions de foment de l'activitat econòmica i programes de suport investigador, mentre que als capítols 6 i 7 es reflecteixen les següents inversions: una de molt important que prepara la Direcció General de Tributs per a l'assumpció de més competències de gestió i pretén assegurar la prestació d'un bon servei als ciutadans; una dotació corresponent al projecte d'informatització del servei de joc, amb l'objectiu de millorar l'ordenament del sector i, en tercer lloc, les partides econòmiques destinades a potenciar l'activitat de l'Institut Balear d'Estadística que, degut a la remodelació del Govern, s'ha unificat amb la Direcció General d'Economia i es pressuposta, per primera vegada, junt amb els crèdits de la Conselleria d'Economia. És així que, a més de continuar fent els estudis de dades demogràfiques que feien els seus tècnics fins ara, començaran també a fer anàlisis de tipus econòmic, amb la intenció de posar a l'abast de tothom els seus resultats, instruments valuosos per al coneixement de quina és la nostra realitat i perquè tots, Govern i societat, puguem dissenyar el futur que volem per a la nostra comunitat autònoma.

Bé, com a final, només em vull posar a disposició per contestar totes aquelles preguntes que estimin adients ferme, fins i tot els comentaris que, en resposta a algunes valoracions que he pogut fer al llarg de la meua locució, em puguin fer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, per la seva exposició. Arribats a aquest punt i abans d'entrar en el torn de preguntes, jo deman als portaveus dels grups parlamentaris si desitgen fer un recés o podem continuar?

Deu minuts?

D'acord, a les 10,50 recomençarà la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, recomença la sessió.

Procedirem al torn de formulació de preguntes o observacions per part dels grups parlamentaris.

Grups que hi vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. tan sols vull agrair al conseller Rami la seva presència aquí i l'explicació dels pressupostos de l'any 1997, i no hi ha cap pregunta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol contestar?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies per la confiança que això demostra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, si ens hi autoritza, voldríem dividir la intervenció, li prometem que serem breus.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Cinc minuts cada un.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes de gràcies. Jo faria referència a l'articulat de la llei. Tenim algunes preguntes. Entenem que el conseller d'Economia i Hisenda en deu ser l'autor, bàsicament, i el Sr. Alorda farà unes referències a ingressos i despeses.

Del text articulat ens ha cridat l'atenció un parell d'aspectes, concretament l'article cinc de l'articulat parla que el Consell de Govern, a proposta de la Conselleria de Funció Pública, podrà convocar proves selectives de caràcter restringit per a l'accés a la condició de funcionari de l'Administració d'aquesta comunitat autònoma. Això és un poquet sorprenent, atès que la disposició addicional segona suspèn..., la disposició addicional segona..., és fer referència a l'article cinc.

L'article cinc... El té localitzat, ja.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, no estableixin diàleg.

EL SR. SAMPOL I MAS:

El té identificat.

Bé, dèiem que l'article cinc parla que el Consell de Govern podrà convocar proves selectives de caràcter restringit per a l'accés a la condició de funcionari de l'Administració d'aquesta comunitat autònoma. Deia que és sorprenent en tant que la disposició addicional segona suspèn un any més les proves selectives, és a dir, torna a congelar l'oferta pública d'ocupació, un any més, modificant a aquest efecte l'article 42 de la Llei de funció pública. Aquí hi ha una consideració política, que un any més no es convoquin proves selectives, i voldríem demanar-li: a què ve aquest article cinc?, què pretén realment aquesta convocatòria de proves selectives de caràcter restringit?

Hi veim també que l'article vuit modifica la Llei 2/93, de creació del Parc balear d'innovació tecnològica.

La veritat és que no acabam d'entendre aquest articulat. Voldríem que ens explicàs la intenció d'aquesta modificació.

També és un poc sorprenent, aquesta és una valoració política també, si de cas, ja en parlarem un poquet m's en el debat de presa en consideració d'esmenes a la totalitat, que segurament n'hi haurà, que l'any passat no hi va haver endeutament, i un any en què es millora el finançament, hàgim de recórrer a 4.000 milions d'endeutament més l'endeutament encobert, del qual ja duim uns anys, per finançar l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, recorregut per les distintes empreses afectades, i a la vegada veim que continua l'endeutament important d'Ibasa i també un petit endeutament de Serveis ferroviaris de Mallorca, és a dir, per tant, ens trobam amb un endeutament de 4.000 milions més el de les empreses públiques, uns 2.000 milions més, ja en són 6.000, més el del finançament de l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, uns 3.000 milions més.

I finalment li voldria fer una altra consideració política, que el Govern ha anunciat la dissolució d'empreses públiques, i això presentat com un avanç des de les posicions liberals del Govern de les Illes Balears. Ara, jo ho veig una contradicció amb la creació d'empreses. Creen una empresa pública de gestió de ports, creen una empresa pública d'extinció d'incendis, que substituirà Sefobasa, és a dir, aquí hi ha un canvi de nom, creen una empresa pública de gestió del Parc d'innovació tecnològica i creen una empresa pública de promoció industrial i del disseny, que canvia el nom a Foment industrial i Institut balear de disseny, és a dir, que no hi ha tanta disminució d'empreses públiques, sinó més que res un canvi de nom i creació d'unes empreses noves.

I com que ja em pas dels cinc minuts, pas la paraula al Sr. Alorda.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Dins el torn de preguntes, té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. També molt ràpidament. Voldríem saber, veient que la principal novetat en els ingressos és aquest augment de les transferències de l'Estat, tant en despesa corrent com en despesa d'inversions, i ens agradaria que ens fes un petit detall d'aquests 10.000 milions de pessetes o la diferència que hi ha entre el pressupost del 96 i el del 95, i com es desglossa.

Hi ha un ingrés a la Conselleria de Foment de 1.500 milions de pessetes. Pensam si és per a habitatge; en tot cas, hi ha zero pessetes per a carreteres o quin és l'ingrés per a carreteres, per a conveni de carreteres.

Hi veim 1.700 milions de pessetes d'ingressos per a la Conselleria de Treball. A nosaltres ens ha paregut..., interpretam que hi ha uns 130 milions contrets a hores d'ara l'any 96 o a l'avanç de pressupost que ens han donat. A veure si això és així i com fan comptes donar aquesta empenta tan important, partint de la base, i corregeixi'm si no és així, que és una pesseta a una pesseta, si són fons socials europeus, i per tant, si n'hi entraven 1.700, estam parlant d'una despesa de 3.400, 3.200, 3.300, per arrodonir-ho.

Hi veim també que hi ha molts d'ingressos que queden afectats o que queden..., no es distribueixen, sinó que queden en serveis comuns. Feoga, Feder no FSE5B, per exemple, que sí que passa a Treball, però no el Feoga, no el Feder, perquè si ja les mesures estan aclarides, si ja el programa operatiu està perfectament aclarit i si saben com és que queda desglossat dins despeses, per què no es fa aquesta distribució dins ingressos, perquè aclariria una gestió que fins ara per a nosaltres està resultant de molt difícil aclariment i seguiment, com és el programa operatiu Foner II.

Així mateix, n'hi ha d'altres també de fons generals, com ara..., o fons finalistes, que pensam que podrien..., o no entenem per què és que no queden distribuïts en les distintes seccions, per exemple, els mateixos fons de cohesió o en despesa mediambiental o el mateix cànon de sanejament. Pensam que si té una despesa finalista, que s'ha de dedicar a allò, com així queda a serveis comuns.

No hem vist ni una pesseta per al conveni de torrents. Per exemple, aquests convenis signats amb el Govern, ja els dona per perduts el Govern central, els dona per perduts la Comunitat Autònoma; malavejarà perquè ingressin. Quin és en aquest moment el seu plantejament.

Hi ha un ingrés per la recaptació dels ajuntaments, per mi són uns 400 milions de pessetes. Això és un guany net o com és que es pressuposta això. El servei de recaptació dels ajuntaments. Hi ha un ingrés, em pareix que són 400 milions de pessetes. Si m'ho pot explicar.

En un ordre molt menor, les entrades en museus, hi veim que es multipliquen per quatre gairebé, de tres milions a dotze, per què? Quants de museus hem obert?

I quant a les despeses, també ens queda cavalcant entre ingressos i despeses el tema de la UIB, on és ingrés i si..., perquè tampoc no està en educació, no està en educació l'ingrés de la UIB, sinó que forma part de les transferències de l'Estat, són 4.500 per a despesa, és a dir, i es van íntegrament a UIB. I on està, si s'ha desglossat gens, com està aquest tema.

I el tema de l'Insero, hi veim aquests 2.481, també a serveis comuns, i el mateix, com així no està a Presidència, suposam nosaltres, o com és que hauria d'estar territorialitzat i si després aquest, en el pressupost de despeses, hi està garantit que són despeses d'Insero.

Bé, entram en el tema de despeses per a la secció 31. Evidentment, hi queda una bossa importantíssim per fer política, però que no ens donen clarícies en aquest parlament, entenem, suficients de 2.600 milions de pessetes de capítol 2, o 2.156, perdó, dotació per a serveis nous; ens agradaria que ens en fes una miqueta el net perquè, francament, si no, no sé per què parlam amb tant de detall d'altres conselleries i ens quedi aquí aquest forat.

I dels capítols 6 i 7, també aquestes despeses de caràcter immaterial i, en general, quants d'estudis fan comptes fer. Una pregunta concreta a aquest respecte és que es parla d'un joc amb finalitats socials; no hi hem vist si hi ha una partida per estudiar-lo o com està aquest tema; ens agradaria que ens en donàs també un poquet de clarícia. I aquestes transferències de capital. A empreses privades, 338 milions; a ens i consorcis, aquests 177, no sé si... És a dir, ens podria donar la idea dels capítols 6 i 7.

Ja per acabar, també el capítol Centre Balears Europea, hi ha un increment, s'hi dupliquen les despeses de personal, passen ja gairebé a 100 milions de pessetes. Un poc l'explicació i l'aclariment d'aquesta dada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Si no li fa res, li contestaré sobre les qüestions de despeses, les conec una mica amb més precisió, i per a les qüestions d'ingressos, passaré la paraula al director general de Pressuposts, qui li'n podrà donar amb més precisió el detall.

En matèria de despeses m'ha fet tres preguntes. La tercera pregunta dóna contestació a les dues primeres. Vostè em demana on és el finançament de la UIB i de l'Inserso. Bé, doncs, és en la tercera pregunta seva, quan vostè diu què són aquests 2.600 milions que hi ha a serveis nous? Bé, aquests 2.600 milions que hi ha a serveis nous, en bona mesura, la principal part d'aquests 2.600 milions, són finançament de l'Inserso, que en aquest moment, a l'altura del moment en què nosaltres hem fet el pressupost, no teníem clarament atribuït a unes despeses o a unes altres i, per tant, en el pressupost de la Conselleria de Presidència i de la Conselleria de Sanitat hi ha incloses les despeses de personal, que estan clarament atribuïdes a un àmbit competencial o a l'altre, i la resta de crèdits que no estan clarament atribuïts a l'àmbit competencial de Presidència o de Sanitat estan ficats en aquestes partides de serveis nous de la secció 31. Esperam que es pugui arribar a delimitar quins d'aquests crèdits han d'anar a una secció o quins a una altra, i això es farà al llarg d'aquests mesos o de l'any vinent. Per tant, si això s'arregla mentre s'està tramitant la llei de pressuposts, es poden precisar més aquestes xifres mitjançant una esmena parcial i assignar els crèdits corresponents a les partides corresponents, i, si no, al llarg de l'exercici vinent es faria mitjançant transferències de crèdit de la secció 31 als crèdits que siguin més adequats.

Per altra banda, si s'escaïès, es podrien gestionar des de la mateixa secció 31 les partides que fossin necessàries des d'aquesta partida de serveis nous.

Igualment, hi ha aquí una part, crec recordar que eren uns 300 milions de pessetes, que són també de la Universitat de les Illes Balears. En el moment en què es van elaborar els pressuposts, es va pressupostar en unes quantitats determinades, en funció de què era la història de la universitat. En qualsevol cas, és garantit que els 4.500 milions de pessetes que s'han aconseguit de finançament per a la Universitat s'invertiran completament dins la Universitat, el que s'està analitzant i determinant ara és quant serà això en despesa corrent i quant en inversions, i és un procés que li podrà especificar amb més claredat el conseller competent en la matèria, sobre quines parts s'atribuiran a un àmbit i a l'altre.

En qualsevol cas, tal com està pressupostat, el pressupost és així com a mitjans del més d'octubre consideràvem que s'havia de pressupostar. Fins l'1 de gener del 97 hi ha temps per discutir i per analitzar i comprovar el que és més adequat per gastar això, i l'1 de gener del 97 tampoc no s'ha de prendre cap decisió absolutament definitiva i irreversible, perquè el llarg de l'any és el temps per executar i materialitzar aquests crèdits.

Quant a la secció 31, jo crec que això ho explica bàsicament, si m'equivoc en qualque cosa o me n'oblid, el director general de Pressuposts els ho pot precisar amb més claredat. Quant als capítols 6 i 7 de la secció 31, el que jo recordo aquí que hi havia és tot el que són els crèdits de la informàtica corporativa de la Comunitat Autònoma, que, per afectar diverses conselleries, es pressuposta en la secció 31, sense perjudici que l'àmbit competencial per executar aquests crèdits sigui el de la Direcció General de tecnologies de la informació, Comunicacions i audiovisuals, que és a la Conselleria de Presidència.

I de la resta de crèdits que puguin ser qualque cosa més que aquestes despeses d'informàtica corporativa, el director general de Pressuposts els els pot explicar, si és que hi ha qualque cosa més aquí.

Quant al Centre Balears Europa, s'ha de tenir en compte el que ja els he explicat en la meva intervenció inicial, que s'ha obert l'oficina a Brussel·les. Jo crec que és un esforç econòmic important obrir aquesta oficina i això suposa, evidentment, despeses econòmiques. Jo crec que hem de tenir una mica de paciència, evidentment, sempre que s'obre una oficina com aquesta, són majors les despeses que els beneficis que hi pugui haver a curt termini. Jo crec que hem de tenir una mica de paciència i analitzar a mig termini si aquesta ha estat una decisió encertada o no, jo esper que sí, que sigui encertada i, evidentment, nosaltres apostam per aquesta iniciativa.

Quant als ingressos, el director li contestarà.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el director general...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

No, és que estava a les pregunta del Sr. Sampol, que estaven referides al text articulat.

A l'article cinc, les oposicions de laborals a funcionaris, la possible contradicció amb la disposició addicional segona. La veritat és que no havia captat jo aquesta possible contradicció, aparentment potser sigui una contradicció aquí i, si no li és cap inconvenient, li demanaria que ho demanés al conseller competent en la matèria, el conseller de la Funció Pública, qui li ho podrà explicar amb més precisió.

Qualque cosa pareguda li podria dir en relació amb l'article referent al parc BIT. Quasi per inèrcia competencial, sé una mica més d'això, perquè el tema del parc BIT abans el portàvem des de la Conselleria d'Economia i Hisenda. En qualsevol cas, jo suposo que l'objectiu d'aquest article és bàsicament agilitar al màxim possible la tramitació urbanística, poder possibilitar que es posi en marxa, que no es perdin possibles inversions que puguin venir al parc BIT. De fet, al llarg d'aquests anys n'han vingudes unes, no direm que n'han vingudes moltíssimes, però hi han vingut algunes empreses interessades què era això del parc BIT, que si hi podrien invertir, en quines condicions, com podria ser, i un dels efectes de dissuasió és un cert nivell d'indeterminació, quan podria estar això operatiu, i entenc que aquest article va dirigit a aclarir terminis i a poder donar unes contestacions molt més segures a aquests possibles inversors, però, en qualsevol cas, jo crec que seria bo que aquesta pregunta la fessin al conseller competent en la matèria, que en aquest cas és el conseller de Medi Ambient.

Quant a l'endeutament, vostè em diu que hi ha una certa contradicció amb el fet que l'any passat l'endeutament fos zero i aquest any augmenti en 4.000 milions i 2.000 per a les empreses públiques. Jo crec que no hi ha contradicció, és més aviat al contrari, precisament perquè hem estat fent no només l'any 96, sinó tots els anys anteriors... Jo crec que si per alguna cosa s'ha caracteritzat el Govern balear ha estat per una actuació prudent quant a la utilització de l'endeutament i quant a la utilització de l'eina despesa financera, despesa pública. Per tant, el fet que hàgim estat prudents durant tots aquests anys passats ens permet fer una continuïtat d'aquesta actuació prudent. Hem de dir que el Govern balear ha estat en els últims deu anys l'única comunitat autònoma, de les 17 que hi ha, que no ha emès ni una pesseta d'endeutament. Crec que això és suficient. Analitzar el fet que 170 combinacions comunitats autònomes-anys..., que sigui només la Comunitat Autònoma amb endeutament zero, crec que és suficientment clar com per veure que no és una situació normal i que no es pot aguantar tots els anys. De totes formes, el fet de demanar autorització per emetre endeutament no significa que forçosament l'hàgim d'emetre; l'emetem si fa falta, si és necessari per finançar les nostres activitats. Si no és necessària, no es preocupi perquè no farem ús d'aquesta autorització.

Quant a l'autorització de l'Isiquiema és una autorització que és aquí per fer front a possibles eventualitats, però no hem hagut de fer ús d'això en els anys passats, és un article que es va repetint any rera any a la llei de pressuposts. No hem hagut de fer ús d'això en els anys passats i esperem que tampoc no n'hàgim de fer l'any que ve. Jo no preveig que s'hagi de fer utilització d'aquesta autorització.

Contradicció amb la dissolució d'empreses públiques. Jo crec que les empreses públiques, com qualsevol eina, no són ni bones ni dolentes en si mateixes, tot depèn de la utilització que se'n faci. Per tant, el fet de dissoldre'n o de crear-ne no és ni bon ni dolent en si mateix, tot dependrà de quina sigui l'actuació d'aquestes entitats. El Govern ha considerat interessant i important crear noves entitats públiques, i per això ha autoritzat aquesta creació, i ha considerat també important dissoldre'n unes altres que han perdut el seu objecte o es considera que les seves activitats s'han de prestar d'una altra forma. Jo crec que aquest és un procés normal que s'ha de viure amb normalitat i que haurà de tenir continuïtat en els anys següents, en els anys vinents, però segurament, igual que aquest any, hi haurà supressions d'entitats i creació de noves.

I ara sí, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. De totes formes, li record que vostè té un temps de deu minuts, vostè tot sol se n'ha fet dotze, és a dir, que procuri, Sr. Valdivieso, que té la paraula, ser breu.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE PRESSUPOSTS I PLANIFICACIÓ (Antoni F. Valdivieso):

Moltes gràcies, Sr. President. Intentaré ser breu, maldament s'hagin fet un munt de preguntes. Anant un poc ràpids, als capítols 1, 2 i 3, d'ingressos, el que s'ha fet és atendre les previsions de la mateixa Intervenció General per al tancament del 96 i és el que hem projectat per al 97.

En el capítol 4, de Transferències corrents, efectivament hi ha un increment de 8.782 milions de pessetes que corresponen, bàsicament, a l'increment de l'IRPF més PIE, que puja a 6.139,7 milions de pessetes, que aquí dins hi ha, evidentment, els 4.500 de la Universitat i la resta ho podríem considerar millora del sistema de finançament.

I l'altra partida important són transferències de l'Administració de l'Estat, altres, que són 2.558,7 milions, que això, bàsicament, és 2.481 Insero, 63 Fega, 14 Tive, i un conveni damunt tractament de menors de la Conselleria de la Funció Pública de 7 milions de pessetes. Això suma els 8.700 milions de pessetes a què puja el capítol 4.

Passant al capítol 7, se'ns demana per què els fons europeus figuren a la secció 31; bé, perquè els fons europeus, llevat del fons social europeu, que gestiona íntegrament la Conselleria de Treball, la secció 19, aquests fons sí estan a la secció 19; la resta estan a la 31 perquè, bàsicament, ho gestiona la Conselleria de Medi Ambient i la d'Agricultura, Comerç i Indústria, és a dir, es despeses estan en dues conselleries, els ingressos estan a serveis comuns, perquè (...), quan se'n van de la justificació a Brussel·les o a Madrid, a l'Estat, ens arriben uns doblers únics que serien, després, molt mals de, tècnicament, aplicar quina part és d'Agricultura, i el resultat comptable seria absolutament el mateix. Per això estan a la secció 31. Si volen el detall de a quines seccions hi ha els ingressos se'ls pot donar.

I un altre fons europeu que hi ha, que és l'Ifob, que gestiona la Conselleria d'Agricultura, també el trobarà a la secció 20. És a dir, tots aquells fons que són gestionats per una única conselleria apareixen a la conselleria i els que no, apareixen a la secció 31, que ens sembla la manera correcta de pressupostar aquests ingressos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valdivieso. Torn de rèplica? El diputat Sr. Pere Sampol, pel Grup Nacionalista-PSM, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Jo aprofitaré per fer-li una pregunta que ens ha quedat..., la veritat és que encara no hem tengut temps de mirar els 7 o 8 toms, i no hem mirat, per tant, el tom de territorialització d'inversions, suposam que és, però, en tot cas, ens estalviaran feina si ens diuen la secció 32, de Consells Insulars, com estan distribuïts els 1.698 milions de pessetes.

I un comentari: les empreses públiques, evidentment, no són bones ni dolentes perquè sí; qui ha "demonitzat" el sector públic han estat vostès, amb el seu discurs polític i amb la utilització que han fet aquí de les empreses públiques; és un comentari.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. És per contestar alguns d'aquests temes.

Insero, 2.100 milions són aquí, 2.800 d'ingressos, 2.481 d'ingressos; a la secció 31 pot ser que una part d'aquests 2.156 se'n vagin darrere Insero, si no ho he entès malament. Per tant, me'n vaig amb 300. Això vol dir que una part ja ha estat passada a Presidència i a Sanitat. A aquestes altures no s'hauria pogut haver fet ja més?, no podem esperar, com a mínim, una esmena des del Govern per aclarir la gestió? Pensam -ho he comentat abans- que l'única manera de nosaltres mateixos, també, poder seguir la tasca de Govern i veure què estan complimentant o què estan gastant en allò que s'ingressa en les despeses finalistes, és poder fer un seguiment per conselleries; si no, els serveis comuns ens distorsionen bastant el seguiment. A la UIB, igualment.

Quant al centre Balears-Europa ens agradaria que es conegués, ja que es fa aquest esforç, ho coneguessin totes les administracions; pensem que és important, no només per part del Govern, sinó de les administracions locals, els consells, a part, evidentment, de les empreses privades notassin aquest nou impuls. Jo, personalment, allà a on he pogut estar no ho he conegut; per ventura altra gent n'està molt satisfeta. Ens agradaria que la satisfacció fos general.

Quant al capítol 7, des del 31 no m'ho ha explicat; les empreses privades 338, o jo no l'he entès, que m'ho explicàs.

Quant als ingressos, hem fet una referència als 1.500 milions de Foment, als 1.700 milions de Treball, al conveni de torrents, als ingressos per recaptació, vull dir per ajuntaments, i també les entrades a museus, malgrat només sigui per aclarir-ho un poc, quin ha estat el motiu d'aquesta multiplicació.

I allò darrer que m'agradaria senzillament és per repetir la consulta: aquest joc amb finalitats socials, aquest objectiu que es planteja o que està verbalitzat aquí en els pressupostos, per on van els tirs. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Bé, li contest algunes coses i li passaré al Sr. Valdivieso perquè li acabi d'aclarir uns altres temes.

Només vull matisar un tema; l'Insero i l'UIB, els doblers que rebem del sistema de finançació autonòmic que estan adjudicats a partir de la transferència de competències no són fons finalistes, són fons d'ús lliure per part del Govern i del Parlament i, per tant, nosaltres hem decidit aplicar la finançació que hem rebut aquest primer any, però en cap cas estam obligats a fer-ho, o sigui, que podríem aplicar molt més o molt menys d'aquestes quantitats. Per tant, no és correcte dir que són fons finalistes, aquestes quantitats.

En relació al capítol 7 de la secció 31, efectivament no li han contestat. Això són, si no ho recordo malament, sinó m'ho pot aclarir el director de pressupostos, són dos convenis que s'han signat, un que es va posar en marxa l'any 94 per la universalització del servei bàsic de telefonia bàsica que es va signar amb Telefònica, que permet que tots els ciutadans de les Illes Balears tinguin accés a la telefonia bàsica al mateix preu, estiguin a zones urbanes o estiguin a zones rurals. D'això se n'han beneficiat 10 mil usuaris a totes les illes, a partir d'aquest any, durant aquest tres anys i amb el límit de 10 mil usuaris, s'han beneficiat amb una aportació financera de la Comunitat Autònoma, a partir de l'any 97, aquests usuaris poder fer ús d'aquest preu més baix per tenir un telèfon a qualsevol lloc de les illes, sense aportació financera de la Comunitat Autònoma. Ja dic que això suposa que hi ha 10 mil telèfons nous a zones rústiques, abans podien constar 200 mil o 300 mil pessetes, (...) arribar fins a un milió de pessetes la instal·lació d'un nou telèfon d'aquests, i, des de fa tres anys, costa devers unes 40 mil pessetes o així.

En relació al conveni de torrents, que vostè diu que no està pressupostat i si renunciem, el fet que estigui pressupostat o no, el pressupost d'ingressos no significa que estam renunciant a res. Pot ser o un oblit en el treball de l'elaboració del pressupost, o, encara que no estigui pressupostat, si hi ha possibilitats de recaptar això, doncs, no es preocupi, ho recaptarem, i si no hi ha partida, en crearem una. No suposa res el fet de no pressupostar.

La resta de qüestions, el tema del joc, de les finalitats socials, pot ser el secretari ens pot explicar alguna cosa, no sé si quedava alguna cosa més.

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, Sr. Conseller, a qui vol passar la paraula?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Al director general de Pressupost (...) pendent de contestació.

EL SR. PRESIDENT:

El director general de Pressupost, Sr. Valdivieso, té la paraula.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE PRESSUPOSTS I PLANIFICACIÓ (Antoni F. Valdivieso):

Moltes gràcies. Bé, un petit detall, l'entrada als museus, el que puc dir és que es pressuposta una entrada a un museu nou, és el Museu de Menorca, que pensam obrir dins el 97, perquè crec que s'acaben les inversions dins el 96. Això pot ser que expliqui la pujada d'entrada als museus, estan prevists 8 milions per al Museu de Menorca.

Un tema que pareix que ha quedat a l'aire és el tema de l'Insero. L'Insero apareix pressupostat a Ingressos, en el capítol 4 de la secció 31, 2.481 milions, al capítol 7 de la secció 31, 180 milions, i al capítol 3 de la secció 74, 261,7 milions de pessetes, que són les quotes que paguen els residents de la residència de la Bonanova. Això sumen 2922,8 milions de pessetes, despeses reflectides al capítol 1 de la secció 11, 257,5 milions de pessetes, en el capítol 1 de la secció 14, 31 milions, 30,9, en el capítol 1 de la secció 74, 518,5 milions de pessetes i al capítol 2 de la secció 31, 2.115.785.000 pessetes. Era perquè pareixia que havia quedat a l'aire el tema d'això. La resta que figura a l'article 24, de la 31, són 5.893.000 de Tive i 34,9 milions de Fega, que són dues competències noves que també...

No record ara si voleu més preguntes..., efectivament, vull afirmar el que ha dit el conseller, que el capítol 7 de la secció 31, són dues despeses plurianuals de dos convenis amb Telefònica. (...) un momentet, 1.700 milions..., bé, 1.608 milions és el que esperam rebre del Fons Social Europeu com a aportació UE, nosaltres hem d'aportar 1.515,2 milions de pessetes, amb la qual cosa tenim 3.123 milions de pessetes de fons europeu, entre la nostra aportació i l'europea. Això és el que figura en el pressupost.

EL SR. PRESIDENT:

Ha acabat, Sr. Valdivieso?

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE PRESSUPOSTS I PLANIFICACIÓ (Antoni F. Valdivieso):

Sí, qued a disposició per contestar més preguntes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. A continuació, té la paraula el secretari general tècnic, Sr. Manuel Ferrer Massanet.

EL SR. SECRETARI GENERAL TÈCNIC (Manuel Ferrer Massanet):

Gràcies, Sr. President. Quant a la finalitat social dels ingressos per joc, es refereix a la part literària del pressupost, si es produeixen ingressos per joc, a part dels que es produeixen en aquests moments per recàrrecs a la taxa del joc i l'única forma de produir ingressos al marge de crear noves taxes és la de crear (...) competències de la comunitat, nous sorteigs o algun tipus de loteria autònoma, aquests ingressos anirien destinats a Acció Social. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Massanet. A continuació, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Hem de dir que ens trobam davant un projecte de pressupostos amb una diferència sensible en relació al de l'any 96, una diferència quantitativament important, de l'ordre de 16700 milions de pessetes. Jo crec que seria bo, per fer-nos una idea clara de quina és l'evolució i la voluntat política reflectida darrera aquest projecte de pressupostos, els distints conceptes que han fet créixer aquesta important quantitat. D'una anàlisi superficial, jo he fet una sistemàtica distinta a la que acaba d'exposar el Sr. Alorda, però al final els números són els mateixos, tenim un increment que s'explica per una sèrie de conceptes bastant clars, noves competències, fonamentalment universitat i Insero, 6.300 milions de pessetes, noves transferències de capital provinent de fons europeus, 2.070, increment d'imposició...

Jo, perdó, introduiré ja les meves preguntes, m'agradaria un detall a *grosso modo* d'aquests 2.070 milions de pessetes d'increment de transferències de capital de fons europeus, el seu detall a l'engròs, perquè després està detallat, evidentment, a cadascuna de les partides, però per fer la gran anàlisi dels grans números. Impostos indirectes, 1.200 milions de pessetes, vostès han dit, més o menys, que això era un reflex mecànic de les previsions de recaptació dins la inversió de l'any 96. Però, també m'agradaria tenir una mica d'anàlisi, quina és la raó, quins són els conceptes i les raons que fan aquest important increment d'imposició indirecta, 1.200 milions de pessetes, que s'espera per a l'any 97, un increment de taxes de 620 milions de pessetes, tal vegada, atès el concepte de taxes, també convendria un petit comentari.

Uns ingressos patrimonials de 125 milions de pessetes, m'agradaria saber a què responen, supos que deuen respondre a la liquidació d'algun actiu. Després hi ha una quantitat no determinada, al manco jo no he sabut veure-la explicada a part, que és l'increment sobre la participació de l'IRPF, que representa la repercussió de les noves competències assumides, m'agradaria una quantificació del que representa aquest concepte, perquè tot sumat, els conceptes coneguts, em surten 10.315 milions de pessetes, afegim els 4 mil milions de deute, estam als 14.315 milions de pessetes, fins als 16.700 que representa l'increment, hi ha 1.600 milions de pessetes, números grossos. Em deman si això és la totalitat de l'increment que representa l'IRPF, em sembla molt, però m'agradaria que ho confirmassin. Si efectivament, la quantia per l'increment de participació en l'IRPF, a quina quantia arriba, i si no són aquests 1.600 milions de pessetes, quines són les altres raons de l'increment?

Jo he observat un petit error a la pàgina 34 de la memòria general, hi ha un quadre molt útil, tot ho he de dir, sobre les diferències en distribució orgànica de la despesa del pressupost general de la CAIB per al 1997, però diu una cosa, és a dir, el text no té res a veure amb el quadre. El text diu, pàgina 34, tom de memòria general, "si les dades es consoliden de manera que cada secció pressupostària inclogui les entitats autònomes que en depenen, la distribució seria la següent:", ve un quadre que no està consolidat, un quadre que no és un quadre de consolidació. No entenc el que vol dir, em pareix, m'agradari que m'ho confirmassin, a veure si aquest quadre està explicant l'evolució de les distintes seccions si no hi hagués hagut la redistribució de subprogrames derivada de la nova estructura del Govern o, simplement, el que s'intenta és considerar com incideixen dins cada secció l'assumpció de noves competències. No s'acaba d'entendre, malgrat que el quadre és molt útil, insistesc.

També m'agradaria que explicassin una cosa que entenc que és un error de pressupostació. Institut Balear de Serveis a la Joventut, havia de desaparèixer enguany, és cert que enguany encara no ha acabat, no perdem l'esperança, per ventura encara desapareixerà, però, en qualsevol cas, dins el pressupost corresponent hi ha previstes transferències corrents i transferències de capital a l'Institut Balear de Serveis a la Joventut. Al manco, hi ha transferències corrents i de capital a una empresa pública que, no està anunciat dins el text articulat que n'hi hagi cap que vengui a substituir a l'Institut Balear de Serveis a la Joventut, reb transferències corrents i de capital. Com quedam? Això seria un gran error de pressupostació.

Respecte a les àrees de la seva gestió, en concret, sobre la secció 14 em sembla que no val la pena veure-la. És una secció de 1.500 milions de pessetes, que té 1.200 milions de pessetes de despesa corrent i la resta són quatre inversions que supos que estan, fonamentalment, absorbides per obres de reforma de la conselleria, per tant, poc hi ha per demanar i explicar en relació a aquesta secció.

Quant a la secció 31, té una mica més de contingut. Jo tenia preparada la pregunta de l'explicació dels motius de l'existència de 2.481 milions de pessetes als ingressos derivats de l'assumpció de noves competències de l'Insero, Fega i Tive i, en canvi, només hi ha previstes 2156, a la secció 31, a la partida 2.400. El Sr. Valdivieso acaba de donar l'explicació. Però, de totes maneres, voldria que acceptassin la nostra queixa, en el sentit que, al manco, posassin una mica més d'atenció en la redacció de les memòries, perquè la memòria no diu el que acaba de dir el Sr. Valdivieso. La memòria diu que les despeses de l'assumpció de les noves competències de l'Insero, Fega i Tive, estan a la secció 31, capítol 2, serveis nous. Això és el que diu la memòria. Ens indueix a confusió i a perdre molt de temps cercant la pista als doblers, després resulta que no estan a la secció 24 sinó que ja estan repartits. Prec, per favor, que de cara a futures edicions, aquestes coses constin perquè ens estalviaran moltes hores de feina als diputats.

M'agradari, en relació a la secció 31, que també ens explicàs, Sr. Conseller, 380 milions de pessetes d'inversions immaterials. M'agradaria que ens donàs el detall d'aquesta previsió de despesa. Així com 338 milions de transferències, capítol 7, Empreses privades, també contemplades dins la secció 31, que no tenen una explicació convincent en el text.

Alguns comentaris de caràcter general, un contingut una mica més polític, enguany vostès ja no presumeixen, al manco dins d'aquest parlament, sí a fora, a la presentació, a la premsa i als mitjans que els interessa promocionar el pressupost, el caràcter fonamentalment inversor, aquí vostè no ha dit res a la seva intervenció, però fora sí que ha dit que quasi bé el 50% del pressupost és inversor. Jo vull tornar a insistir en els arguments ja exposats l'any passat. La inversió que conté aquest pressupost, tenint en compte que 3.400 milions de pessetes dedicats a treball, a formació, tots es consideren inversió, que els 1000 milions de pessetes de l'Ibatur, que Ibatur considera despesa corrent, no només a la seva pressupostació sinó a la seva justificació de despeses estan computats com a inversió, és a dir, el que avui a la World Travel Market s'estan gastant el Sr. Matas i el Sr. Conseller amb invitacions, amb copes a periodistes, a agents de viatges i tot això, tot això, que són despeses corrents normals, -i jo no dic que siguin injustificables, però són despeses corrents-, estan comptabilitzades com a inversió, com els 200 milions de Ficobalsa, com els 6.300 milions de pessetes d'inversions immaterials, les famoses fantasmades intocables comptabilitzades com a inversió quan només un 20 o un 25% d'aquestes tenen justificació, clar, amb aquests artificis comptables és molt fàcil posar un nivell d'inversió del 50%, però no és cert. És a dir, la comptabilitat reflexa la realitat si la comptabilitat és real, sinó a la comptabilitat, distorsionant les dades, li podem fer dir exactament el que vulguem, igual que al deute públic.

Per cert, quant al deute públic, m'agradaria, crec que aquesta cambra, l'opinió pública i la societat balear s'ho mereixen, una explicació, molt més política que la que vostè acaba de donar, sobre com és possible que després que després de presumir que l'any passat vostès feien deute zero, evidentment no era un deute zero, hi ha via molt deute ocult, des d'aquest escò mai li varen dir, com ha dit, que es posàs en dubte el compliment de deute zero, el que es deia era que el pressupost tenia deute ocult, i en tenia, i en té, com en té aquest, tot el deute..., crear empreses públiques com artifici perquè s'endeutin i alliberar el deute de l'administració general de la Comunitat Autònoma ha estat la pràctica habitual i és el que ha produït i està produint molts desenganys a les empreses públiques, els avals, les autoritzacions (...), tot això és deute ocult (...). Però la pregunta concreta és per què, enguany, un any de restriccions pressupostàries, un any on totes les administracions públiques estan compromeses amb el compliment de determinats objectius relacionats amb bastir objectius de dèficit públic, etc, justament enguany i no l'any passat es fan 4.000 milions de pessetes de deute, es demana autorització per emetre 4.000 milions de pessetes de deute públic, quina és l'explicació política?, quina és l'explicació estratègica?, quina és la raó per la qual, l'any passat, es va passar de deute nominal, autorització de deute públic zero a 4.000 milions de pessetes?, perquè el deute ocult de l'any passat és el mateix que hi ha enguany, són els mateixos conceptes i, pràcticament, les mateixes quantitats. Miri, camuflaments comptables són molt fàcils de fer, de fet, vostès són els reis del camuflaments comptables. El que els ha dit la seva empresa d'auditoria en relació a l'empresa Foment Industrial és suficientment il·lustratiu i suficientment preocupant. El que és preocupant és que allò que s'ha fet a Foment Industrial es continuï fent en el pressupost per poder mostrar xifres fantàstiques sobre nivell d'inversió, sobre nivell d'endeutament, en definitiva, l'únic que passa és que estan camuflades comptablement però, realment, no resisteixen una anàlisi política en profunditat.

Veig que s'ha esgotat el temps, disposam d'un torn de rèplica, ja continuarem parlant d'altres aspectes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Sr. Conseller, té vostè la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Sr. President, abans d'acabar li deman excuses perquè com que les preguntes són moltes, doncs, miraré (...).

Bé, el detall d'ingressos que ens demanava, hem de dir que, efectivament, hi ha algunes variacions que poden ser sorprenents si es compara el pressupost per a l'any 97, les previsions d'ingressos de l'any 97, amb les previsions de l'any 96. En alguns casos no hi ha grans diferències perquè els criteris amb els quals es pressupostava a l'any 96 i al 97 són els mateixos. Són, bàsicament, analitzar com (...) i en funció d'una estimació de com pot acabar l'any corrent, pressupostar una xifra similar per a l'any següent, en la mesura que alguns conceptes van millor del que pensaven l'any passat, hi ha un salt entre la pressupostació de l'any 97 en relació a l'any 96. Aquest, pot ser, és el cas de les taxes que vostè assenyalava abans o d'alguns altres conceptes tributaris, com és el cas de l'impost..., bé ara parl de memòria, pot ser em deix algun, però crec que el cas del cànon, ha anat molt bé la recaptació del cànon, l'any 96. En definitiva, el que s'està fent és traslladar al pressupost previst per al 97, com van aquests impostors l'any 96, en la mesura que no hi ha canvis sobre la regulació ordinària d'aquests impostos, més que els ordinaris d'actualització.

També ens havia demanat informació sobre un quadre de la memòria. Per interpretar aquest quadre ha de tenir en compte que el que s'ha acumulat aquí són els ens autònoms que estan a la secció 71 i 74. El cas de la 71 és l'Institut d'Estudis Baleàrics, vostè ha d'acumular la secció 71 a la secció 13. El cas de la secció 74, Serbasa, l'ha de considerar acumulat a la secció 18 de la Conselleria de Sanitat. Aquesta és la consolidació que es fa, l'administració general de la Comunitat Autònoma més els ens autònoms, aquests dos ens autònoms.

L'IBSJ està pressupostat amb una aportació zero per a l'any que ve. Està previst que es quedi dissolt aquest any, per tant, no hi hauria aportacions a l'IBSJ per l'any que ve. Si hi ha altres aportacions, doncs, li prec que li demani al responsable competent en la matèria i pot ser..., no sé, supos que les activitats que feia l'Institut Balear de Serveis a la Joventut està previst que es facin directament per la conselleria corresponent, en aquest cas Joventut és de Presidència, si no ho record malament, i, per altra banda, supos que també està prevista la possibilitat de poder concertar amb altres entitats la gestió indirecta d'això i, per tant, hi haurien previstes subvencions per aquests ens que gestionassin indirectament aquestes activitats.

Quant a la secció 31, aquesta pregunta ja l'ha feta el Sr. Alorda o el Sr. Sampol, no ho sé. Ja havia contestat, els 321 milions de pessetes són les inversions en informàtica corporativa de la Comunitat Autònoma. Jo crec que vostè ha d'estar d'acord que això són unes inversions immaterials perquè són unes actuacions que tenen un valor permanent en el temps, no és una despesa que es consumeix a l'any, sinó que és una despesa que té una utilitat al llarg dels anys. Això no és cap artifici comptable, com diu vostè. Les inversions immaterials són un concepte pressupostari que no ha inventat aquest govern, és un concepte pressupostari que va inventar el Sr. Borrell fa molts anys, a més, no és cap invent criticable, jo crec que és un invent raonable que prové de la comptabilitat privada. A la comptabilitat privada els actius a llarg termini no són, només els actius materials, també hi ha actius immaterials.

Quant al capítol 7, també li hem explicat abans, la intervenció del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, són els convenis d'extensió de la telefonia bàsica, per una banda, l'annualitat corresponent a l'any 97, que són 100 milions de pessetes i 230 milions de pessetes que corresponen a un altre conveni per a la implantació dels serveis d'emergència i d'una sèrie d'activitats relacionades amb la potenciació de les xarxes telemàtiques balears, es gestionen des de la secció 31 però des de la direcció general de Tecnologies de la Informació, Comunicacions i Audiovisuals.

Quant al caràcter inversor del pressupost, ja hem fet un comentari, jo crec que els termes "fantasmades", "artificis comptables", estan completament fora de lloc, a més, el terme "fantasmada" veig que l'utilitza molt, jo crec que no l'hauria d'utilitzar i menys sobre els conceptes que l'utilitza. L'última vegada que va utilitzar aquest concepte era referit a una llei que va ser aprovada pel Parlament, per tots els grups parlamentaris d'aquest parlament, pràcticament per unanimitat, excepte el Grup Parlamentari Socialista, i era la Llei de règim econòmic i fiscal. Jo crec que..., bé, moltes vegades vostès em diuen que estic molt agressiu amb el Grup Parlamentari Socialista. Pot ser que sigui un efecte indissimulable que tenc perquè consider que el no suport a una llei de règim econòmic i fiscal, a una llei de reconeixement de la insularitat de les Illes Balears, a una llei que reconegui, des de l'administració de l'Estat, la necessitat de desenvolupar l'article 138.1 de la Constitució que estableix, específicament, que entre els conceptes de reequilibri territorial s'ha de tenir en compte explícitament el fet insular, jo crec que és molt greu que hi hagi un partit a les Illes Balears, un partit que es diu de les Illes Balears, que no hagi donat suport a aquesta llei, suposa una mancança a l'hora de defensar aquesta llei a Madrid, no només suposa una mancança, sinó que suposa una amenaça, en el sentit, que el Partit Socialista Obrer Espanyol és un partit que, evidentment, és una alternativa de govern a nivell nacional, i el fet que el Partit Socialista de les Illes Balears no doni suport a aquesta llei ara que es tramita, suposa l'amenaça que algun dia la podrem veure retallada si el Partit Socialista Obrer Espanyol arriba al Govern central, a Madrid, algun dia. Per tant, jo li deman disculpes si alguna vegada he irritat a aquest grup. Han de saber que la irritació segurament prové de la reacció que em produeix aquesta actitud, que jo no comprenc, en absolut, des de les Illes Balears. Entenc que aquesta sigui l'actitud del PSOE andalús, del PSOE extremeño, del PSOE de Castella, però en cap cas entenc que sigui la reacció del Partit Socialista de les Illes Balears, a menys que es treguin del seu nom els termes "Illes Balears". En qualsevol cas, crec que han de prendre lliçons del Partit Socialista d'Euskadi o el Partit Socialista de Catalunya que quan s'han de defensar els interessos dels seus ciutadans no dubte en fer-ho, encara que sigui (...) als seus companys de Madrid o d'altres comunitats.

Quant al deute públic, hi ha deute ocult? Perdoni, aquí no hi ha cap deute ocult, si hi hagués deute ocult, li asseguro, que les seves notícies a la premsa conforma hi ha deute ocult, també les veuen aquesta empresa (...) que ens analitza el deute ocult, el no ocult i l'ocultable, no ens donarien aquesta bona qualificació que ens donen quant a la nostra solvència. Si ells creguessin que nosaltres utilitzam artificis comptables, li asseguro que els primers en denunciar-ho, serien ells. Tot al contrari, precisament, un dels punts forts que fan que aquesta empresa ens qualifiqui prou bé la nostra solvència és que entenen que tenim un sistema absolutament transparent, que tenim un sistema professional de gestionar les nostres finances i fa que això ens qualifiqui positivament, junt amb les nostres dades subjectives.

Quant a una explicació política dels motius d'incrementar el deute ara, precisament, quan als anys passats no s'havia incrementat, etc. Doncs, si no vol explicacions tècniques perquè entenc que ja estan donades, li puc donar una explicació política molt clara i molt precisa, a més fent un paral·lelisme. El PP està governant aquesta comunitat autònoma des de l'any 83 al 96, 13 anys. En aquests 13 anys, la prudència en la gestió pressupostària ha estat una norma comuna. Per tant, a l'any 14 podrem continuar fent un ús prudent i podrem continuar fent unes actuacions folgades amb la gestió dels nostres doblers. Desafortunadament per al nostre país, en aquests 13 anys, hem conviscut amb el Govern del PSOE a Madrid i, desgraciadament, en aquests 13 anys, la nostra solvència financera a nivell nacional ha anat de capa caiguda contínuament, només ha estat en els últims sis mesos quan s'han pogut aplicar mesures de restricció pressupostària i mesures desesperades d'actuació sobre les finances estatals que, pot ser, possibilitaran recobrar l'esperança de poder entrar a la Unió Econòmica i Monetària, cosa que abans que el Govern del PP estigués a Madrid era absolutament descartat a totes les instàncies internacionals. Només amb sis mesos de Govern del PP s'ha recobrat l'esperança de que Espanya pugui entrar en un club de països solvents econòmicament, ordenats en la seva economia, cosa que els 13 anys de Govern del PSOE havien impossibilitat fins ara. Vostè volia una resposta política i crec que li he donada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Quetglas, torn de rèplica, té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, gràcies, Sr. President. Miri, per parts i telegràficament, em sembla, no sé exactament si és prudent fer una pura extrapolació d'allò que està passant quant a l'evolució d'ingressos, sense tenir en compte índexs tan importants com són les expectatives de creixement. No se m'escapa que en el passat immediat les Illes Balears han tengut uns índexs de creixement que, fins i tot, els responsables polítics, vostè mateix, no han dubtat de qualificar com exagerats, de difícilment compatibles amb criteris de sostenibilitat. Per tant, si derivat d'aquesta situació, d'un creixement econòmic desorbitat, han incrementat els ingressos, ingressos relacionats amb aquesta evolució, els ingressos per impostos indirectes, cal esperar que amb una contenció d'aquest creixement, seria més prudent, possiblement, no extrapol·lar necessàriament i automàticament els ingressos produïts els anys de fort creixement, fer una pressupostació una mica més a la baixa.

Jo no he discutit mai, ni discuteix mai, l'existència de les inversions immaterials com a concepte, perquè les inversions immaterials són un concepte comptable absolutament correcte. El que és incorrecte és l'abús. La qualificació de fantasmades és una qualificació tradicional dins el vocabulari parlamentari per allò de la immaterialitat famosa. Vostè, tot d'una, ha anat a una altra cosa, però..., ja en parlarem d'això també. El que no és admissible és l'abús de les inversions immaterials. En aquesta comunitat autònoma en el pressupost d'aquesta comunitat autònoma, una pesseta de cada tres d'inversió, una de cada tres, és inversió immaterial. Això és una passada per dir-ho en termes col·loquials. És a dir, no hi ha cap dubte que dins aquesta enorme quantitat d'inversions immaterials, 6.300 milions de pessetes, s'amaguen moltes coses que no són inversió. Vostè ho sap, són despesa camuflada, despesa corrent camuflada, però si la passam com a inversió immaterial ens millora molt les estadístiques d'inversió, de la mateixa manera que si la despesa corrent que fa l'Íbatur la disfressam d'inversió, l'estadística millora molt, de la mateixa manera que els 3.400 milions de pessetes que gastam en formació, si els posam tots a capítol 6, les nostres estadístiques milloren molt. És això inversió?, no. Almanco amb una bona part no és inversió, perquè si no vostè pot pressupostar com a inversió qualsevol despesa corrent que es faci en educació, ho farà?, que ens vendran tots els capítols d'educació i posarà tot el sou dels mestres, més tota la despesa corrent de les escoles, tot ho posarà a inversió, i així tindrà uns índexs magnífics? Això són trampes comptables, Sr. Rami, i vostè ho sap molt més que jo, perquè per la seva especialitat ho coneix perfectament. Per tant, inversions immaterials no és un concepte discutible, el que és discutible és l'abús que aquest govern fa d'aquesta pressupostació.

No m'han contestat a la pregunta: quina és la incidència en xifres concretes, en pessetes, d'increment per la participació a l'IRPF, derivat de l'augment de noves competències.

Continua sense explicacions el tema del deute públic, ens l'explica en termes genèrics, ens diu que han estat molt prudents al passat i que, per tant, enguany deixaran de ser prudents, i justament deixen de ser prudents enguany, l'any que totes les administracions estan involucrades dins un procés d'exquisita i extrema prudència per complir els criteris de Maastricht, bé, explicacions?, no n'ha donat ni una.

I per últim, Sr. Rami, jo comprenc que vostè ara ha quedat descol·locat sense poder practicar el seu esport preferit, el seu antecessor, avui president de la Comunitat Autònoma, de constituir-se en oposició a l'oposició, perquè ara, en aquests moments el Govern central resulta que és el mateix, i aleshores practiquen un altre nou esport, l'oposició al passat, ara ja, la culpa de tot la tenen els 13 anys. Jo comprenc, Sr. Rami, que a vostè li faci molt de mal i li sàpiga molt de greu i li molesti molt la coherència d'aquest grup parlamentari, que aquest grup parlamentari tenguí aquí la mateixa actitud que té a Madrid, en temes com la reforma de l'estatut o la Llei del règim econòmic i fiscal, i comprenc que això, a vostès, els reis de la incoherència, els reis d'ahir *Pujol, enano, habla en castellano*, i avui lliurar-los el cap d'Aleix Vidal-Quadras i de Miquel Angel Rodríguez, si fa falta, a vostès això els molesti, la coherència política els molesti, i els molesti que en aquests moments en què el Partit Popular d'aquí, de les Illes Balears, ens està produint espectacles que estan paralitzant absolutament l'acció del Govern, i no solament del Govern, sinó també d'aquest parlament, que ahir vàrem estar a punt de no tenir compareixences parlamentàries pels seus problemes interns, ens vengui a parlar que la culpa de tots els problemes que té aquesta comunitat autònoma és per mor del passat del Govern central i, per suposat, el Grup Parlamentari Socialista, que amb la seva actitud hostil impedirà no se sap quines coses.

Miri, el projecte de llei de règim econòmic i fiscal, l'impedirà la seva pròpia incoherència política, li hem dit moltes vegades, Sr. Rami, vol parlar seriosament de costos d'insularitat?, vol que parlem de ver d'aquest tema?, parlem-ne, retirin vostè el projecte aquest, que tanmateix s'estrellarà contra les roques, i vostè ho sap, i ja es posa la bena abans de la ferida i diu, "no, la culpa és del Grup Parlamentari Socialista del Parlament balear que s'hi ha oposat d'entrada", i aleshores vostè fa una conjura al futur, sabent que és un projecte de llei que no té la més mínima possibilitat d'èxit, perquè és un projecte mal plantejat. Nosaltres ho vàrem dir el primer dia, quan estàvem aquí, a l'oposició i governàvem a Madrid, i ho deim ara, quan som aquí a l'oposició i allà també. I seria molt fàcil apuntar-se ara al projecte de llei de règim econòmic i fiscal, però no ho farem, per què?, per raons de coherència política, i comprenc que això és una raó que a vostè li costa molt, però molt d'entendre.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, hi ha moltes coses. Imprudència per aplicar els índexs de creixement passats, exagerats en les previsions d'ingressos d'aquest any. Miri, l'índex de creixement que hem considerat per analitzar els ingressos d'aquest any, és zero, o sigui que si això és imprudent o és incoherent, ..., li estic dient que els índexs de creixement de l'economia que hem considerat, són zero, per tant, estam pressupostant com a pressupost d'ingressos per a l'any que ve, els pressuposts, les xifres de pressupost d'ingressos que preveim que aquest any recaptarem, per tant, consideram que l'any que ve recaptarem exactament la mateixa quantitat que preveim que aquest any recaptarem, per tant, més prudent, més prudent no pot ser l'actuació del nostre sistema de previsió. Per tant, entenc que no pot dir que hi ha imprudència en el càlcul del pressupost d'ingressos.

Quant a una pesseta de cada tres són inversions immaterials, i això són fantasmades. Bé, ja hem parlat del terme "fantasmada", jo crec que està completament fora de lloc, perquè, ja li dic, això va ser un invent dels seus companys, del Sr. Borrell, i com que vostès són coherents a Madrid i a Palma, doncs s'entén que s'hauria de disciplinar amb les decisions que va prendre el Sr. Borrell i que nosaltres hem acceptat perquè consideram que són raonables, en qualsevol cas, bé, considerar que la formació ocupacional és o no és una inversió, seria discutible, com és discutible tot, a la vida tot és relatiu, si nosaltres contractem una carretera a Duarte, consideram que és inversió, i si aquesta carretera, la mateixa, la feim amb els nostres caminers, doncs consideram que és despesa de funcionament perquè és capítol 1 de camines, més material comprat, etc. etc., o sigui que, evidentment, tot és discutible, tot té uns elements de relativitat i efectivament, podríem discutir tota la vida, d'això. Però bé, hi ha unes normes habituals, uns procediments habituals a l'administració, unes pràctiques, i això és el que feim, de dins aquestes pràctiques, les matèries educatives a l'administració de l'Estat no es consideren inversió immaterial, i s'hi podrien considerar, però no s'hi consideren, i nosaltres no tenim intenció de considerar-les-hi. Volem ser coherents amb la pràctica que ha estat seguint l'administració de l'Estat en aquesta matèria.

Quina és la incidència de l'IRPF? Doncs, pel tram de la tarifa autonòmica del 15%, preveim una recaptació de 15.383 milions de pessetes, i pel tram del 5% de participació en el mateix impost, són 5.127,7 milions de pessetes, i de participació residual en els ingressos generals de l'Estat, hi ha 1.273 milions de pessetes, per a l'any 97.

Vostè em demanava una explicació política de per què havíem fet aquesta emissió de deute, ja la hi he donada abans, vostè em diu que no està relacionada tècnicament amb la situació del tractament pressupostari, dels criteris de Maastricht, etc. Bé, l'any 92, aquesta comunitat autònoma, juntament amb la resta de comunitats autònomes de l'Estat va signar, amb l'administració central uns escenaris pressupostaris, uns nivells d'endeutament màxims que podríem assolir cadascuna de les comunitats autònomes. Pràcticament, dos o tres anys més tard, quasi totes les comunitats autònomes havien sobrepassat aquests límits pactats amb l'Estat i l'Estat, al cap de totes les que s'havien sobrepassat, o sigui qui més havia sobrepassat els propis límits que l'administració central havia pactat era el mateix Estat. L'any 95 o 96, no ho record exactament, es va haver de fer una revisió d'aquests escenaris i l'administració de la Comunitat Autònoma balear es va plantejar en aquest procés que bé, que nosaltres havíem complert estrictament i per sota dels compromisos que havíem fet l'any 92, i que, per tant, l'únic que demanàvem és que l'administració central fes el mateix, igual que la resta de comunitats autònomes. L'any 97 en què acaba aquest escenari de convergència que vàrem pactar, nosaltres tenim un marge de 10.500 milions de pessetes en relació al que vàrem pactar l'any 92, d'aquest marge de 10.500 milions de pessetes, hem decidit utilitzar només 4.000 milions, per tant renunciem a utilitzar 6.500 milions de pessetes d'aquest marge. Per què l'hem demanat? Bé, entre d'altres coses perquè com que preveim que s'haurà de negociar un altre marc, doncs tampoc no convé que ens en sobri massa, no sigui cosa que després ens retallin la possibilitat de flexibilitat i tinguem problemes si hem de fer ús d'aquesta flexibilitat. Per tant, com a mínim jo crec que estàvem impulsats, encara que només sigui per prendre una posició negociadora positiva enfront de l'administració central, a demanar el més possible d'aquest marge que teníem del període 92-97. I encara així no hem demanat els 10.500 milions que teníem de marge, que pot ser hagués estat dur fins al màxim aquest plantejament de mantenir la màxima flexibilitat per a l'endeutament de la nostra comunitat. Però bé, preveim que podem renunciar a aquest marge dels 6.500, en tot cas ja el negociarem per una altra banda que no sigui per demanar autorització en la llei de pressuposts.

I per què demanem 4.000 milions? Ja li ho he dit abans, entenem que la nostra economia ha complit amb els compromisos que tenia amb la resta de comunitats autònomes, hem complit amb els nostres criteris de Maastricht particularitzats, si Balears hagués d'entrar a la Unió Econòmica i Monetària tota sola ja hi hauria entrat, estaríem al nivell de les comunitats més avançades en aquest sentit, i, per tant, nosaltres ja tenim fets els deures des de fa molts d'anys, és a la resta de comunitats autònomes, i sobretot a l'administració de l'Estat, on s'han d'aplicar a fer els deures, ja hem explicat per què, no fa falta tornar-ho a repetir, i en aquest sentit, qui té fets els deures pot anar a fer el que hagi de fer en aquest cas, i els que no els han fet, han de quedar tancats a la classe per acabar-los.

Feim oposició a la història, miri, la història forma part del present i del futur, sempre, un aprèn i un pren decisions cap al futur en funció del que ha passat a la història. Per tant, vostè considera que això és demagògia i jo consider que no, que és plantejar seriosament el futur. Si la història ens ha demostrat que el PSOE ha fet una gestió desastrosa de l'administració pública, doncs jo crec que és important tenir-ho present, no oblidar-ho i, a més, vostè que és un home més pròxim al centre que a l'extrema esquerra, jo li diria que s'ho plantegés, perquè jo crec que a les Illes Balears el PSOE té molt poques possibilitats de governar mai; encara no entenc com grups que es consideren nacionalistes -li puc dir ara que estam en la intimitat, que ja no són aquí- no entenc com grups que es consideren nacionalistes poden ser capaços de pactar cap gestió amb un partit que està - una vegada vaig utilitzar un terme que no li va agradar, li vaig demanar que em donàs un sinònim, no me l'ha donat i, per tant, he de tornar a utilitzar el mateix terme- un partit que està traint els interessos dels ciutadans balears, no entenc com pot pactar amb partits que s'autodenominen nacionalistes.

I quant al fet que això ha de determinar retirar la Llei de règim econòmic i fiscal, doncs entenc que si la primera condició és retirar la llei, això ho sento molt, però no ho farem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Més intervencions? Pel Grup Parlamentari del Partit Popular té la paraula el diputat Sr. Pere Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Molt breument tan sols per expressar, en nom del Grup Popular, tant a l'Hble. Conseller, Sr. Rami, com a tots els seus alts càrrecs que han vingut aquí, en primer lloc donar-los les gràcies per les explicacions que han donat al llarg de tot el debat, tant l'explicació inicial com els debats que han tengut amb el diferents grups. Vull dir-los que ens donam per satisfets tant de les seves explicacions com dels continguts d'aquests pressuposts i bé, expressar, com no podia ser d'altra manera, el suport del Grup Popular a tota la tramitació pressupostària de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, si vol contestar, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

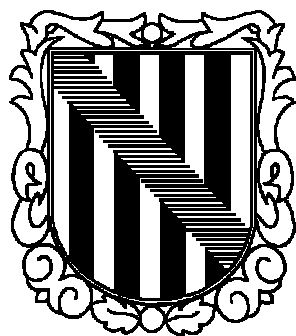
Moltes gràcies, Sr. Portaveu. Bé, jo veig que els grups de l'oposició s'han quedat sense paraules, no sé si és que els arguments els han collit massa, i això determina que no els agradin les paraules i les realitats, perquè desgraciadament les paraules entenc que responen a les realitats.

Jo estic molt satisfet de poder col·laborar amb el Grup Parlamentari Popular en fer que les nostres illes puguin tenir el màxim de progrés social, la màxima qualitat de vida per als nostres ciutadans, i jo entenc que si ens mantenim units en aquesta feina ho podrem continuar fent, cap el futur. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. I acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Donam les gràcies a l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Rami, al director general de pressuposts, Sr. Valdivieso, i al secretari general tècnic, Sr. Massanet, per les seves explicacions. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA